

บรรณาธิการแปล

EDITOR'S NOTE

วารสารฉบับนี้เป็นเล่มสุดท้ายของปีที่ 10 คณะผู้จัดทำจึงขอถือโอกาสส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่นี้ อาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกช่วยคุ้มครองรักษาท่านสมาชิกวารสารและท่านผู้อ่านทุกท่าน ให้ถึงพร้อมด้วยจตุรพิธพรและสามารถบำเพ็ญประโยชน์ให้บังเกิดแก่ส่วนรวมได้มากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้นไป

ในเล่มสุดท้าย ซึ่งมักจะถือกันว่าเป็นเล่ม "ทิ้งทวน" ของคณะผู้จัดทำนี้ เราก็ได้เลือกเรื่องที่มีแนวต่างออกไปจากเดิมบ้างมาลง ซึ่งจะขอแปลลงไปตามลำดับเพื่อเป็นการใหม่โรง

ในอดีต บรรณสมาคมจีนในประเทศเรานับว่าได้รวมกันเป็นปึกแผ่น เป็นกลุ่มอิทธิพลที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ มีการส่งเสริมช่วยเหลือกันในหมู่คนจีนอย่างกว้างขวางและมีส่วนบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อยู่ด้วย แต่สำหรับอนาคต แนวโน้มบทบาทของสมาคมจีนจะเป็นอย่างไรและจะมีผลต่อสังคมอย่างไรนั้น อาจารย์แสวง รัตนมงคลมาศ ได้สนใจศึกษาปัจจัยมูลเหตุที่ทำให้เกิดสมาคม และพยายามคาดคะเนเรื่องนี้จากการวิเคราะห์ปรากฏการณ์ความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันเหตุ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาคม และโครงสร้างทางสังคม ซึ่งหวังว่าท่านผู้อ่านคงจะสนใจติดตาม เมื่อคำนึงถึงว่าสมาคมจีนก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย และทั้งคนจีน ลูกหลานจีนซึ่งเป็นคนไทย และคนไทย ต่างก็มีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมืองทั้งในด้านการเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองด้วยกันทั้งสิ้น

และในขณะที่เรากำลังตื่นตัวทางการเมืองเพื่อพัฒนาประเทศ บทบาทในอดีตและปัจจุบันของสมาชิกสภาผู้แทนตลอดจนภูมิหลังของแต่ละคนย่อมเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษา ในฐานะที่ราชการเป็นแหล่งสำคัญแห่งหนึ่งในการช่วยสร้างประสบการณ์ และเป็นฐานสำหรับก้าวไปสู่เวทีการเมือง นอกจากเรื่องสิทธิทางการเมืองของข้าราชการแล้ว การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นผู้แทนกับการเคยรับราชการมาก่อน ย่อมแสดงให้เห็นภาพสัดส่วนและแนวโน้มของผู้แทนประเภทนี้กับผู้แทนที่มาจากอาชีพอื่น ๆ ให้เห็นภาพประเภทต่าง ๆ ของข้าราชการที่เคยเป็น

ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้เกิดความเข้าใจในความรู้ความสามารถ บทบาทและทัศนคติของ สมาชิกสภาผู้แทนตั้งกล่าวได้ดียิ่งขึ้น ทั้งจะให้แนวคิดในการพัฒนาทางการเมืองต่อไปในด้านการ กำหนดนโยบายสิทธิทางการเมืองของข้าราชการด้วย เราจึงนำผลงานของอาจารย์เศรษฐพร กุศรีพิทักษ์ ในการศึกษาเรื่องนี้มาเสนอ

การปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยอย่างไร นั้น ก็เป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้ว ปัญหาอยู่ที่ว่า เราจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างไรจึงจะอำนวย ประโยชน์สุขแก่สังคมและสร้างเสริมอุดมการณ์ของการปกครองให้กับข้าราชการและประชาชน ได้มากและรวดเร็วยิ่งขึ้น ประสพการณ์และปรากฏการณ์ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงระบบการ ปกครองท้องถิ่นอย่างขนานใหญ่ของสหราชอาณาจักร จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะนำมา พิจารณาประกอบกันกับเรื่องของเราเอง หากจะมีการปรับปรุงกันขึ้น เพื่อที่ว่า การเปลี่ยนแปลง จะมีผลไปในทิศทางที่ต้องการจะพัฒนา จึงหวังว่าท่านผู้อ่านคงจะให้ความสนใจต่อบทความของ อาจารย์ ดร. สวัสดิ์ สุคนธ์รังษี ด้วย

สำหรับบทความภาษาอังกฤษ อาจารย์ ดร. ไพบุลย์ ช่างเรียน ได้นำผลงานของ ศาสตราจารย์ Bertram M. Gross เกี่ยวกับตัวแบบของระบบสังคมในระดับชาติมาเสนอและ วิเคราะห์อย่างน่าสนใจ โดยได้นำสภาพการณ์ของประเทศไทยและอินเดียเข้าไปปรับกับตัวแบบ ดังกล่าวด้วย ส่วนบทความเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาของศาสตราจารย์ Albert Waterston นั้น เชื่อว่าท่านผู้อ่านที่สนใจติดตามข้อเขียนของท่านผู้นี้ คงจะได้แนวคิดในการบริหารงานวาง- แผนพัฒนาอีกหลายประการ

สำหรับศัพท์พัฒนาบริหารศาสตร์ในเล่มนี้คือ “ท็อิว” หรือ “หยอกน้ามัน” ซึ่งมักมี การกล่าวถึงกันอยู่ในวงนักธุรกิจชาวจีน ท็อิว มีความสำคัญต่อการเศรษฐกิจ สังคม และการ ปกครองของประเทศอย่างไรนั้น มีสรุปไว้แล้วอย่างน่าสนใจและเชิญชวนให้คิดหาทางแก้ไขกัน ต่อไป ส่วนการแนะนำและวิจารณ์หนังสืออื่นนั้น นอกจากหนังสือต่างประเทศแล้ว เราได้เสนอการ วิจารณ์วิทยานิพนธ์ภาษาไทยในแง่ของการวิจัยอีกด้วย

บทบรรณาธิการของเล่มนี้เป็นของบรรณาธิการเอง และย่อมไม่พ้นเรื่องของการพัฒนา ประเทศ แต่ “บรรยากาศ” ของการพัฒนาควรจะเป็นอย่างไรนั้น อาจารย์ ดร. จักรกฤษณ์ นรนิติผลุงการ ก็ได้ฝากข้อคิดไว้แล้วอย่างน่าใคร่ครวญ และนอกจากคอลัมน์ประจำอื่น ๆ เราก็ ได้เสนอรายชื่อบทความที่น่าลงพิมพ์ในวารสารตลอดปีที่ 10 นี้มาลงไว้ท้ายเล่มตามธรรมเนียม เพื่อความสะดวกในการติดตามย้อนหลัง

อนึ่ง ขอเรียนว่า นับตั้งแต่มกราคม 2514 เป็นต้นไป วารสารเศรษฐกิจปริทรรศซึ่ง
ดำเนินการโดยคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ จะมารวมเข้ากับวารสารพัฒนาบริหารศาสตร์เป็นฉบับ
เดียว เพื่อเป็นการผนึกกำลังในการจัดทำวารสารของสถาบันและเป็นการประหยัดงบประมาณ
แผ่นดิน จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดทราบด้วย

ในโอกาสที่ผู้เขียนจะพ้นตำแหน่งบรรณาธิการฝ่ายวิชาการไปพร้อม ๆ กับการออกวาร-
สารเล่มสุดท้ายของปีตามนโยบายหมุนเวียนตำแหน่งของสถาบันนั้น ผู้เขียนรู้สึกจำเป็นที่จะต้อง
ขออภัยทุกประการต่อท่านสมาชิกและท่านผู้อ่าน (นอกเหนือไปจากเรื่องการออกล่าช้ากว่ากำหนด
ของทุก ๆ เล่ม) หากการจัดทำวารสารทั้ง 4 เล่มนี้มีข้อบกพร่องไม่ว่าในด้าน "มาตรฐาน"
ทางวิชาการ หรือในด้านรูปเล่ม ตัวอักษร ซึ่งยังไม่เป็นที่พอใจของท่านผู้อ่าน ผู้เขียนเชื่อว่า
บรรณาธิการฝ่ายวิชาการคนต่อไปจะสามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นเพื่อเพิ่มคุณค่าของวารสารนี้
ยิ่ง ๆ ขึ้นไป สุดท้ายนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณบรรณาธิการ อาจารย์ในกองบรรณาธิการทุกท่าน
ตลอดจนเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของสำนักงานวารสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านเจ้าของบทความที่ลงใน
วารสารปีที่ 10 นี้ทุกท่าน ถ้าปราศจากการช่วยเหลือร่วมมือด้วย "น้ำใจ" อย่างที่ได้รับมาตั้ง
แต่ต้น ผู้เขียนก็คงจะซิงพิจารณาตัวเองเสียตั้งแต่เมื่อออกเล่มแรกไปแล้ว

บรรณาธิการฝ่ายวิชาการ